

vil bo indenfor det i Paragrafen nævnte Omraade og saaledes indbefattes under dennes Ord. Da det lettelig vilde medføre en uheldig Uffikkerhed i disse Forhold, saafremt Retten, umiddelbart efter at have foretaget Fredlysning af et Sted, maatte tilbagefalde samme, fordi et senere affholdt Overfktion maatte komme til et andet Resultat end det Skjon, hvorpaa Fredlysningen er stottet, har man anset det for rettest at foreskrive, at Begjæringen om Udmeldelse af Overfktionsmænd skal fremsættes, forinden Retten har lyst Fred over det paagjældende Sted. Det kan ikke antages, at denne Frist vil hindre Noget, der onsker det, i at begjære et Overfktion affholdt, eftersom Fredlysningen, om hvis eventuelle Foretagelse der er givet Varjel, i Henhold til den ovennævnte Lovs § 10 kun kan finde Sted paa Baarthingene, hvor altsaa Vedkommende veed, at han maa indfinde sig for at varetage sit Larv, saafremt han ikke forinden har kunnet foretage det i saa Henseende Fornødne.

ad § 3.

Som oplyst i Motiverne til Loven af 9de Februar 1854 (Dept.-Tid. for 1853 S. 69) var det af den daværende Amtmand blevet bragt paa Bane, at Loven burde indeholde en Bestemmelse om, naar et Julebjerg, Ur osv. maatte kunne betragtes som opgivet af Gieren, i hvilken Henseende han havde foreslaaet den Bestemmelse, at naar et fredlyst Sted i 3 Aar efter hinanden ikke benyttedes i det Diemed, hvorfor det var fredlyst, skulde Fredlysningen have tabt sin Betydning. Da der imidlertid ikke var fremkommet Noget i Lagthinget om en praktisk Trang til en saadan Bestemmelse, og man navnlig savnede dets Udtalelse om, hvorvidt den foreslaaede Frist var passende, fandtes der ikke tilstrækkelig Anledning til at optage Bestemmelsen i Loven.

Den i nærværende Lovforslag ommeldte Ophævelsesmaade af Fredlysningen turde imidlertid være at foretrække for hint Forslag, idet den paa Grund af de foreslaaede Bestemmelser dels om Afholdelsen af Skjon over, hvorvidt et Sted længer skal holdes fredet, dels om den af Retien bekendtgjorte Tilbagekaldelse af Fredlys-

ningen yder en større Sikkerhed i de paagjældende Forhold. Medens man efter Amtmandens Forslag har fastsat den Tid, efter hvis Forløb der skal kunne begjæres Skjon, til 3 Aar, har man derimod, netop fordi denne Tid er saa kort, ikke fundet tilstrækkelig Grund til med bemeldte Embedsmand at aabne Udgang til for det Tilfælde, at Nedstytning er sket, at saa Skjon foretaget tidligere. Særligt tilføies, at ligesom det er fundet nødvendigt at værne om den frie Jagtret ligeoverfor Begjæringen om Fredlysning, saaledes maa det ogsaa anses for rettest, at den, der har faaet et Sted fredlyst, beholder en lignende Leilighed til at varetage sit Larv, naar der fremkommer Begjæring om, at Fredlysningen af det omhandlede Sted maa blive ophævet. Der er derfor her foreslaaet lignende Regler anvendte som de i § 2 foreskrevne. Forjaavidt der er foreskrevet forskellige Bekjendtgjorelsesmaader, eftersom det paagjældende Sted bruges af en Bygds Beboere eller af Enkeltmand, skal det blot berøres, at medens Bekjendtgjorelse ved Kirkestævne kan være hensigtsmæssig, naar Noget skal bringes til mere almindelig Efterretning, anses denne Bekjendtgjorelsesmaade ikke for et paalideligt Middel til at bringe en Sag til Enkeltmands Kundskab.

Efter Lagthingets Forslag er det udtrykkelig udtalt, at Fredlysningen af et Sted kan ophæves for en Del af samme, idet Thinget har anført, at det vistnok hyppigst vil være Tilfældet, at ifkun Dele af tidligere fredede Strækninger, men ikke disse i deres Helhed ville ophøre at egne sig til vedblivende at holdes fredede.

Da Fredlysningen foregaar aarlig paa Baarthingene, har man anset det for rettest, at Bekjendtgjorelsen om Fredlysningens Ophævelse finder Sted paa de samme Thing.

ad § 4.

Da Loven ikke vilde kunne komme saa tidlig til Færd i 1872, at de fornødne Skridt i Overensstemmelse med Lovens § 2 vilde kunne blive foretagne inden Baarthingenes Afholdelse samme Aar, er det i Henhold til Lagthingets Indstilling foreslaaet, at Loven først skal træde i Kraft den 1ste Januar 1873.